

Sygn. akt IX U 494/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 marca 2017 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. K. prawo do emerytury począwszy od dnia (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 494/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.03.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. K. (K.) prawa do wcześniejszej emerytury wskazując, iż nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, gdyż nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury po uprzednim zaliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w W. od 20.11.1978 do 31.03.1988r., a następnie Spółce (...) od 1.04.1988 do 31.05.1994r. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

ZUS nie uznał wskazanych okresów do pracy w warunkach szczególnych z powodu podania błędnych podstaw prawnych w przedłożonych świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 16.02.2017r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozpoznaniu, którego Oddział ZUS wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Oddział ZUS uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 26 lat, 2 miesiące i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 1 rok, 2 miesiące i 6 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach (22.12.1975 -26.02.1977).

Ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie środków z FUS za pośrednictwem ZUS na dochody z budżetu państwa.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

W 1975r. ubezpieczony ukończył (...) Szkołę Zawodową zdobywając zawód wyuczony: kierowca –mechanik, dzięki czemu miał uprawnienia do kierowania samochodami o masie powyżej 3,5 tony.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w W., w którym ubezpieczony pracował od 20.11.1978 do 31.03.1988 zajmowało się przewozem materiałów budowlanych.

Przyjmując się do pracy w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w W. ubezpieczony był kierowcą samochodu S. (...). W dalszej swojej pracy ubezpieczony już zawsze prowadził samochody ciężarowe powyżej 3,5 tony.

Ubezpieczony miał uprawnienia do rozładunku ciężkich materiałów, do przewozu materiałów niebezpiecznych, stąd wynikał zapis zawarty w świadectwie kierowca-operator.

Ubezpieczony był kierowcą żurawia samojezdnego, był to samochód o ładowności powyżej 10 ton. Takimi samochodami ubezpieczony jako kierowca dokonywał rozładunku towarów budowlanych.

Ubezpieczony dokonywał załadunku, również załadunku i przeładunku za pomocą specjalnych pojazdów. Przeważnie były to Stary W -28 , które miały zamontowane żurawie. Ubezpieczony jeździł też na S. 66. Baza była w W..

Od 1.04.1988 ubezpieczony zaczął pracę w R.. Najpierw jego zakład pracy nazywał się Przedsiębiorstwo (...), a potem od 1991r. zmienił nazwę na (...).

Ubezpieczony został przejęty do Przedsiębiorstwa (...) na zasadzie porozumienia między zakładami od 1.04.1988r.

Ubezpieczony w tym przedsiębiorstwie pracował na tych samych zasadach co dotychczas, tj. zajmował się przewozem, załadunkiem, rozładunkiem materiałów budowlanych też na S., powyżej 3,5 tony.

W obu spornych okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze pracował jako kierowca obsługując pojazdy powyżej 3,5 tony.

Ubezpieczony tylko sporadycznie pracował na suwnicach, gdyż była specjalna osoba wyznaczona do obsługi suwnic.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...), w tym w szczególności pismo ubezpieczonego z dnia 20.11.1978r. o przyjęcie do pracy na stanowisku kierowcy ze zgodą z dnia 20.11.1978 - prośbę przyjąć z dniem 20.11.1978 w charakterze kierowcy na samochód S. (...), ładowność 4,5 tony, umowa o pracę na okres próbny w charakterze kierowcy, świadectwo pracy z zaznaczeniem kierowca operator, akta osobowe ubezpieczonego z firmy (...) Sp. z o.o., w tym w szczególności świadectwo ukończenia kursu samodzielnej obsługi suwnic, pismo odnośnie przewożenia materiałów niebezpiecznych z dnia 11.08.1993r. odnośnie przebytego szkolenia, odpis pisma z dnia 31.03.1988r. odnośnie ukończenia kursu klasy III-ciej odnośnie żurawi samojezdnych kołowych i samochodowych przy wielkości masy do 10 ton przez ubezpieczonego, legitymacja ubezpieczonego odnośnie uprawnień odnośnie klasy III o specjalności obsługi żurawi samojezdnych kołowych i samochodowych do 10 ton z dnia 14.07.1977, zaświadczenie ukończenia kursu z dnia 28.04.1977 i legitymacja odnośnie uprawnień klasy III do prowadzenia żurawi samojezdnych kołowych do 10 ton z 14.07.1977 oraz zaświadczenie z dnia 20.08.1993 o ukończeniu kursu do przewozu materiałów niebezpiecznych, zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 23 akt)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 887) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli:

1. ukończył wiek 60 lat,
2. na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków z FUS za pośrednictwem ZUS na dochody z budżetu państwa.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Bezspornym w rozpoznawanej sprawie pozostaje fakt, iż ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny 60 lat w dniu (...), posiada na dzień 01.01.1999r. niezbędny do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, złożył wniosek o przekazanie środków z FUS za pośrednictwem ZUS na dochody z budżetu państwa.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym

charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe niewątpliwie do okresów pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w W. od 20.11.1978 do 31.03.1988r. a następnie Spółce (...) od 1.04.1988 do 31.05.1994r. tj. w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, tj. dział VIII poz.2 Wykazu A, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Za takim przyjęciem przemawia szereg powołanych dokumentów oraz zapisów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego jednoznacznie wskazujących, iż ubezpieczony jako kierowca pracował przy obsłudze samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony wożąc materiały budowlane i jednocześnie dźwigiem umieszczanym na samochodach powyżej 3,5 tony rozładowywał i załadowywał te towary oraz zeznania ubezpieczonego, które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, korespondujące z treścią powołanej w sprawie dokumentacji, nie były też one kwestionowane przez organ rentowy.

Tym samym ubezpieczony posiada łącznie wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Wobec powyższego Sąd z mocy art.477¹⁴§2 kpc w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od (...), tj. od ukończenia wieku emerytalnego 60 lat.

Sędzia